

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2018/19:40

Onsdagen den 19 juni

§ 1 Europeiska rådet

Statsminister Stefan Löfven

Information och samråd inför möte i Europeiska rådet den

20–21 juni 2019

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Då öppnar vi mötet med EU-nämnden och det samråd med statsministern som vi har inför mötet i Europeiska rådet den 20–21 juni.

Välkomna hit, statsministern med många medarbetare, statsråd, kabinettssekreterare, statssekreterare med flera!

Vi börjar som vanligt med att lämna över till statsministern. Sedan kommer det att finnas utrymme att lämna synpunkter och sådant för alla partier i storleksordning.

Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Ja, Europeiska rådets möte inleds i morgon torsdag och fortsätter på midsommarafton. Det avslutas med eurotoppmötet, där också de länder som inte har euron som valuta deltar.

Dagordningen för dessa två dagar är omfattande, och det faktum att EU nu går in i en ny mandatperiod sätter tydlig prägel på mötet. Vi ska exempelvis diskutera vilka som ska leda EU:s institutioner framöver och hur EU:s politiska inriktning ska se ut under de kommande fem åren. Vi kommer också att behandla EU:s fleråriga budget, klimatfrågan, utrikesfrågor och ett antal övriga frågor. Dessutom kommer vi att träffas en mycket kort stund utan Storbritanniens premiärminister för att få en uppdatering av läget rörande brexit.

Fru ordförande! Som nämnden känner till ska flera högnivåpositioner inom EU-institutionerna tillsättas. Till dessa räknas ordförandena i Europeiska rådet respektive kommissionen, den höga representanten för utrikesfrågor, Europaparlamentets talman och Europeiska centralbankens chef. Det är fem positioner.

Som jag redogjorde för i nämnden senast ska Europeiska rådet föreslå en kommissionsordförande till Europaparlamentet, som i sin tur ska godkänna eller avvisa det förslaget.

Den höga representanten utses med kvalificerad majoritet av Europeiska rådet efter godkännande av den person som valts till ordförande för kommissionen.

Europaparlamentets ledamöter väljer sin talman medan chefen för Europeiska centralbanken utses i Europeiska rådet av de medlemsstater som deltar i eurosamarbetet.

Slutligen utser Europeiska rådet sin ordförande, och det sker med kvalificerad majoritet.

Europeiska rådets ordförande Donald Tusk har fått i uppdrag att sondera bland medlemsstaterna liksom i Europaparlamentet för att därefter presentera ett förslag. Han har varit tydlig med att han vill se en helhetslösning för dessa fem positioner.

Givet de utmaningar som EU står inför behövs bästa möjliga personer på alla ledande poster. Vi behöver en handlingskraftig ordförande för kommissionen med hög kompetens och stor integritet. Därför bör vi inte låsa fast oss vid de olika spetskandidater som har nominerats.

I medlemsstatskretsen ser det ut att finnas ett visst motstånd mot spetskandidatprocessen i sig. Det är dessutom osäkert om den största partigruppens, alltså konservativa EPP:s, kandidat Manfred Weber kan samla tillräckligt med stöd. Samtidigt står det klart att det finns ett starkt stöd för spetskandidatprocessen i Europaparlamentet.

Andra kandidater som det talas om är Frans Timmermans från Holland, Margrethe Vestager från Danmark, Kristalina Georgieva från Bulgarien och Michel Barnier från Frankrike.

För regeringen är det viktigt med politisk balans och geografisk balans i dessa högnivåutställningar. Jämn fördelning mellan kvinnor och män måste eftersträvas liksom jämn fördelning mellan stora och små medlemsstater. Alla förslag som läggs på bordet kommer att värderas utifrån dessa kriterier.

Donald Tusk hade planerat att det skulle finnas ett namnförslag att ta ställning till inför detta möte. Det är högst oklart om så kommer att ske. Min bedömning är att det i så fall kommer att bli ett förslag som läggs fram först vid mötet, under pågående möte. Om det blir så återkommer vi till nämnden.

Europeiska rådet förväntas fatta beslut om att behålla nuvarande kommissionssammansättning med en ledamot per land. Det ställer sig regeringen bakom.

Fru ordförande! Europeiska rådet ska också besluta om vilken politisk inriktning som ska gälla för EU under de kommande fem åren i den så kallade strategiska agendan. Vi ska alltså slutföra den diskussion om EU:s politiska prioriteringar som påbörjades vid det informella toppmötet i Sibiu den 9 maj.

Jag har varit mycket angelägen om att Europeiska rådet ska landa rätt i detta arbete. Flera av våra samarbetsproblem kan bara lösas genom samarbete i EU. I praktiken blir den strategiska agendan styrande för vad EU ska göra under de kommande åren. Då måste fokus vara att gemensamt möta de utmaningar som finns i dagens Europa.

Regeringen har på det hela taget fått bra gehör för de svenska prioriteringarna att värna respekten för rättsstaten och demokratin och att den inre marknaden ska utvecklas, vilket naturligtvis är viktigt för jobb och välfärd här i Sverige. Klimatfrågan och den gröna omställningen lyfts fram tydligt. Jag ser också positivt på att vi i agendan lyfter fram jämlikhet och jämställdhet samt att genomförandet av den sociala pelarens principer

ska ske med full respekt för arbetsfördelningen mellan EU och medlemsstaterna.

Fru ordförande! En annan avgörande fråga är förstås EU:s långtidsbudget. Där har förhandlingarna nu pågått i över ett år. Under det rumänska ordförandeskapet har arbetet fortsatt med det dokument, den så kallade förhandlingsboxen, som utgör grunden för förhandlingen.

Regeringen gör tillsammans med flera likasinnade medlemsstater bedömningen att det nuvarande dokumentet är obalanserat. Vi ser en risk för att utgifterna ökar kraftigt och att pengar läggs på fel saker. Det krävs därför ytterligare arbete för att få fram en förhandlingsbox som kan ligga till grund för nästa steg i förhandlingen. Målsättningen bör vara att ta fram en omgjord och siffersatt förhandlingsbox under det finska ordförandeskapet i höst. Vi kommer självklart att fortsätta arbeta för de svenska prioriteringarna och för att den svenska avgiften ska hållas nere.

Fru ordförande! Klimatfrågan är ju en av regeringens främsta prioriteringar. Vi driver på för den på alla nivåer i EU.

Nu står klimatfrågan åter på Europeiska rådets dagordning. Denna gång gäller det vad EU ska komma med för budskap till FN:s generalsekreterares klimattoppmöte i september i samband med generalförsamlingens öppnande.

Regeringen vill att EU intar en tätposition i det globala klimatarbetet och därigenom skickar ett budskap till resten av världen om vad som behöver göras för att nå Parisavtalets målsättning, inklusive att begränsa den globala temperaturökningen till 1 ½ grad Celsius. Sverige är tillsammans med en växande grupp likasinnade pådrivande i detta arbete, och regeringen verkar för att EU ska anta ett mål om att nå nettonollutsläpp senast 2050. Vi anser också att EU ska skicka in en långsiktig klimatstrategi med ett sådant mål till FN redan tidigt under 2020.

Fru ordförande! Utrikesfrågor står som vanligt på dagordningen.

Regeringen välkomnar att det östliga partnerskapet uppmärksammas och att arbetet med att vidareutveckla detta förs upp på inkommande kommissions dagordning.

Vad gäller Rysslands destruktiva agerande i Ukraina är vår bedömning att Ryssland inte har genomfört sina åtaganden enligt Minsköverenskommelserna. Därför stöder regeringen en förlängning av sanktionerna mot Ryssland.

Europeiska rådet väntas också ta upp Turkiets provborring efter naturgas i östra Medelhavet. Här står Sverige bakom EU:s ståndpunkt gällande Cyperns rätt till sin exklusiva ekonomiska zon.

Fru ordförande! Bland övriga frågor på dagordningen finns de landsspecifika rekommendationer som kommer att fastställas av rådet senare i sommar.

Europeiska rådet ska också återkomma och följa upp det arbete som sker i syfte att motverka desinformation och möta hybrid- och cyberhot. Detta är något som har blivit alltmer angeläget under senare år. Jag ser positivt på att de frågorna lyfts fram.

Fru ordförande! Det eurotoppmöte som äger rum efter Europeiska rådets möte ska behandla fördjupningen av EMU. Rådet väntas ställa sig bakom de överenskommelser som nåtts mellan finansministrarna i eurogruppen.

Ett väl fungerande eurosamarbete ligger naturligtvis i svenskt intresse. Regeringen välkomnar de framsteg som gjorts men bevakar noggrant Sveriges intressen, till exempel den viktiga principen att Sverige och andra medlemsstater utanför eurosamarbetet inte ska betala för sådant som kommer endast eurozonländerna till del.

Det, fru ordförande, var min redogörelse inför detta möte med Europeiska rådet.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Tack, statsministern, för denna föredragning!

Jag kommer nu att ge ordet till partierna i storleksordning. Jag börjar med Socialdemokraterna och tänkte då lämna ordet till mig själv, Åsa Westlund.

Precis som statsministern var inne på är detta ett mycket formativt möte för EU:s närmaste år. Jag tycker att statsministern har sammanfattat de utmaningar och prioriteringar som EU har att göra de närmaste fem åren på ett bra sätt.

Det är viktigt och glädjande att klimatfrågan har fått en ganska framträdande roll i det strategiska dokumentet, som ska vara styrande för arbetet framöver. Det är viktigt att vi inte glömmet att även om vi redan nu ser att klimatförändringarna har börjat och att jordens medeltemperatur har börjat stiga är mycket vunnet om vi begränsar temperaturökningen till just 1 ½ grad och ser till att medeltemperaturen inte stiger ytterligare, för det får dramatiska konsekvenser. En del kanske får intrycket att loppet redan är kört, men det är det verkligen inte. Det är viktigt att vi håller i omställningen och ökar tempot i den. Då kan förhoppningsvis fler länder ställa sig bakom planen att nå nettonollutsläpp till 2050, och det kan bli EU:s bidrag till FN:s klimatarbete så som statsministern uttryckte det.

För att vi ska lyckas med detta är det viktigt att alla människor känner att de har möjlighet att bidra i det arbetet och att de inte riskerar att lämnas utanför utan att den lilla människans tillvaro också får utrymme i klimatdebatten.

Efter finanskrisen har ju inkomstskillnaderna ökat i hela Europa, och globalisering och urbanisering har vidgat de klyftor som fanns från början. Dessa klyftor tror i alla fall jag är en del av bakgrunden till att protesterna mot klimatförslag som vi sett i Frankrike men också i Sverige får stor spridning.

Även om det inte på något sätt är EU:s huvuduppgift att jobba för jämlikhet är det viktigt att EU har förståelse för att om vi ska klara klimatutmaningen måste vi hålla ihop samhället så att ingen känner att denna omställning hotar den egna tillvaron. Vi måste se till att ingen känner att det finns risk att lämnas utanför. Det är också viktigt att EU till exempel när det gäller sammanhållningspolitiken men också i annat inte hindrar utan helst främjar arbetet med jämlikhet inom medlemsstaterna.

Det är glädjande, tycker jag, att det i den strategiska agendan inte bara är klimatet som nämns utan också miljöfrågorna brett – den biologiska mångfalden, kemikaliefrågorna och så vidare. De är också viktiga, och även där finns stora hot mot det samhälle vi känner i dag. EU har spelat stor roll och kan fortsätta spela stor roll i att vi klarar de utmaningarna.

En annan viktig fråga som statsministern tar upp är att alla medlemsländer måste respektera demokratiska principer och mänskliga rättigheter. Det är viktigt för trovärdigheten inför våra medborgare att EU står upp för deras rättigheter men också i EU:s internationella arbete. För att EU ska kunna spela en konstruktiv roll för demokrati och rättsstatens principer runt om i världen måste vi vara trovärdiga på hemmaplan.

Jag ska inte beröra alla ämnen som statsministern tog upp, bara notera att jag tycker att det är glädjande att man fortfarande kan ha en enad position gentemot Ryssland. Jag hoppas verkligen att vi kan fortsätta benämna de brott som Ryssland begått på det sätt vi gör och att vi kan ha en enig åsikt om detta inom EU-kretsen.

Anf. 4 PÅL JONSON (M):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för föredragningen!

Det är helt uppenbart att EU-samarbetet nu kommer att intensifieras. Vi har en lång rad komplexa frågor att hantera, och en hel del av de beslut vi ska fatta kommer att påverka EU-samarbetet under rätt lång tid framöver. Jag tänker på långtidsbudgeten och på brexit men även på den så kallade institutionella cykeln, där vi nu ska tillsätta ett antal olika topposter inom EU.

Vår utgångspunkt, liksom statsministerns, har varit att vi behöver ha en jämn balans mellan män och kvinnor, olika geografiska fördelningar och olika partigrupper, men det är också mycket viktigt att individernas kompetens att utföra sitt uppdrag vägs in. Vår andra utgångspunkt har varit att det är fördraget som gäller. Det vill säga att det är medlemsländerna som ska nominera en kandidat. Sedan ska vi givetvis beakta utfallet i Europaparlamentet, men vi känner oss inte bundna till systemet med spetskandidater. Vi tycker dock att det vore naturligt att den största partigruppen i Europaparlamentet också har möjlighet att göra anspråk på ordföranderollen i EU-kommissionen. Detta var några av de reflektioner vi har när det gäller personfrågorna.

Jag vill också ta upp en fråga kopplad till den strategiska agendan, för det är ju ändå den som kommer att ange inriktningen på EU-samarbetet under de närmaste åren. Jag börjar med att anmäla en avvikande mening: Moderaterna anser inte att den sociala pelaren bör ingå i den strategiska agendan.

Med detta sagt är det naturligtvis helt uppenbart att sådana här dokument blir relativt generella och breda till sin karaktär. Det ligger i sakens natur. Det finns dock alltid en risk: Om allt är prioriterat blir inget prioriterat. Jag vill nämna tre prioriteringar för Moderaternas del som jag tycker är extra angelägna.

Den kanske viktigaste utgångspunkten för oss är att EU måste utvecklas med sin samtid och i samklang med sin omvärld. Vi har ett fundamentalt sämre säkerhetsläge nu än för fem sex år sedan, alldeles oavsett i vilket väderstreck man tittar. Det kommer naturligtvis att medföra större krav på EU att ta en starkare roll på den internationella arenan. Vi har redan berört behovet av en stark gemensam politik gentemot Ryssland i ljuset av den illegala annekteringen av Krim och Rysslands fortsatta aggression mot Ukraina. Vi vill verkligen understryka att det är väldigt viktigt med en gemensam EU-linje på det här området.

Vi ser också en allt tydligare koppling mellan intern och extern säkerhet. Vi ser faktorer som terrorism, organiserad brottslighet och internationella stöddligor som också påverkar vår säkerhet. Vi tror att vi behöver ha ett intensifierat samarbete också mot denna typ av hot. Statsministern nämnde bland annat cybersäkerhet och desinformationsoperationer. Det är i princip riktade angrepp mot demokratins hjärta när vissa länder försöker påverka utfallet av våra egna demokratiska val.

Vi ser alltså ett starkt behov av ett EU som lägger stor kraft vid arbetet med säkerhet och trygghet. I det sammanhanget är, som statsministern nämnde, naturligtvis också klimatförändringarna en säkerhetsfråga. Där anser vi att vi behöver ha mer samarbete inom EU och kanske i ännu högre grad ha ett samarbete med en lång rad länder och aktörer utanför EU.

Avslutningsvis, fru ordförande, har vi också berört migrationspolitiken. Där har vi ännu inte kommit till vägs ände. Vi kommer att behöva ett intensifierat samarbete. Jag understryker också vikten av starkare gränskontroller gentemot tredjeländ.

Sammanfattningsvis är de tre områden som vi vill trycka på säkerhet och trygghet, klimatförändringar och migration. Det är naturligtvis politikens inriktning som är det viktigaste i det här sammanhanget, men jag vill ändå återkomma lite till personfrågorna, för de är viktiga och akuta här och nu med tanke på Europeiska rådets möte.

Jag vill fråga statsministern hur han i sin egen partigrupp har drivit arbetet med personfrågorna och att få gehör för svenska ståndpunkter och hur han bedömer förutsättningarna för Sverige att vara framgångsrikt i att få genomslag för de personer som regeringen vill nominera.

Anf. 5 MARTIN KINNUNEN (SD):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för redogörelsen!

Vi befinner oss i ett intressant läge vad gäller EU-samarbetet. Nu gäller det högnivåtillsättningarna som man är spänd av förväntan på. Vi får uppenbarligen vänta lite till med det. Vi står förmodligen också inför en ny brexitsituation när Storbritannien väljer ny premiärminister.

Det vore lite intressant att höra hur statsministern ser på just brexit framöver. Ser man någon möjlighet att öppna avtalet framöver? Det är ganska uppenbart att de flesta som kandiderar till ordförandeskapet i det konservativa partiet i Storbritannien är intresserade av att göra detta.

Sedan har vi den strategiska planen, som är ganska generell. Det blir intressant att se vad den kommande, nya kommissionen ska göra av den i praktisk handling. Från Sverigedemokraternas sida noterar vi bra skrivningar rörande migration och bekämpande av illegal migration. Vi noterar också att den sociala pelaren nämns i agendan, och det tycker vi inte att den ska. Där vill även vi anmäla en avvikande mening.

Sedan kommer även långtidsbudgeten att behandlas. Det är kanske den allra viktigaste frågan för svensk del enligt vår syn.

Jag noterar att statsministerns enda sammanfattande åsikt om långtidsbudgeten och den svenska avgiften var att den ska hållas nere. Vi skulle önska att man fortsatt är tydlig med att avgiften inte ska höjas, helt enkelt, och att Sverige inte tvekar att säga nej till ett förslag som väsentligt höjer den svenska avgiften.

Vi skulle önska ett tydligare språkbruk än bara ”hållas nere”. Det är ju svårt att veta vad det betyder. Finns det för statsministern någon

Anf. 6 ANNIKA QARLSSON (C):

Tack, statsministern, för genomgången!

Vissa saker ändrar sig fort. För lite drygt ett år sedan kunde man fundera på om vi i den valrörelse vi hade i våras skulle behöva hantera en svexitdebatt med partier som menade att det var dags att följa efter Storbritannien. Men nu, efter valrörelsen, kan vi konstatera att vi kanske aldrig har haft så stort stöd för EU-samarbetet, om än inte okritiskt. Vi har haft ett höjt valdeltagande, och vi har fått ett valresultat som kan bli spännande. Precis som andra har beskrivit är det ett formativt skede när det kommer en ny kommission och ett nytt parlament.

Det finns ett antal frågor som det är oerhört viktigt att vi klarar av att hantera på den gemensamma nivån. Statsministern berörde flera av dem. Det handlar om miljö och klimat, den inre marknaden och om att stå upp för de demokratiska principer och rättsprinciper som EU grundar sig på. Det är oerhört välkommet.

Jag har några inspel. I den strategiska agendan är det några saker som jag har funderingar om och som jag gärna skulle vilja höra statsministern lägga ut texten vidare om.

I avsnittet om ekonomi är det positivt att texten lyfter fram frågor om den inre marknaden och digitalisering, som vi tidigare har tagit upp i olika sammanhang. Vi reagerar dock på formuleringen om att säkerställa rättvis och ekonomisk beskattning. Mot bakgrund av diskussionen om långtidsbudgeten, där vissa länder och vissa partier som bekant driver på för att lyfta upp mer beskattningsrätt på EU-nivå, vilket Centerpartiet motsätter sig, skulle jag gärna vilja höra mer om vad som döljer sig bakom denna formulering och hur statsministern tolkar denna formulering.

I skrivningen om den sociala pelaren är det bra att det framgår att kompetenserna mellan EU och medlemsländerna ska respekteras. Det är så jag tolkar den texten. Vi vill ju inte se ytterligare lagstiftning på EU-nivån på det sociala området. Men statsministern får gärna förtydliga att vi tolkar den skrivningen på samma sätt.

I avsnittet om EU:s roll i världen är det synd att det inte tydligare framkommer att EU alltid i dialogen med andra länder ska stå upp för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer. Det försvinner i en allmänt hållen mening. Vi tycker att poängteringen av ekonomiska och politiska intressen och säkerhetsintressen döljer denna viktiga del. Det är naturligtvis viktigt att vi också ska stå upp för de delarna, men vi måste också i alla kontakter med tredjeland stå upp för våra värden även när det kan finnas en annan politisk eller ekonomisk agenda som gör att det kan finnas strategiska vinster med att vara tyst. Tystnar EU klarar EU inte av målet att främja Europas intressen och värderingar i världen.

Jag skulle gärna vilja höra statsministern redogöra för hur regeringen ser på just detta och om det är något som statsministern kommer att framföra på mötet.

I det andra dokumentet som vi har, Draft Conclusions, finns inget årtal med när det gäller klimatneutralitet. Vi har i andra dokument sett årtalet 2050, vilket Centerpartiet gärna hade sett var 2040. Men frågan är då om Europeiska rådet kommer att mäka med att slå fast ett årtal för klimat-

neutralitet på EU-nivå även om man inte har gjort det i detta dokument? Det handlar om att med detta också skapa långsiktiga förutsättningar för näringsliv och samhälle att genomföra den omställning som krävs för att kunna lösa klimatutmaningen.

Min fråga där är: Bedömer statsministern att vi kan vänta oss ett årtal för klimatneutralitet på EU-nivå från Europeiska rådet före årets slut?

När det sedan gäller nomineringar av personer har vi inga namn på bordet i dagsläget. Det var någon klok person som kanske sitter här vid bordet som konstaterade att det kanske borde ha varit tio poster som vi skulle nominera till för att vi skulle kunna klara av att göra alla nöjda. Nu är det inte så.

Från Centerpartiets sida vill jag ändå föra fram att det finns möjlighet att få både en nordbo och en kvinna som ordförande i kommissionen. Självklart skulle vi tycka att det hade varit intressant att se Margrethe Vestager i den rollen, men jag vet att det kommer att vara ett stort pussel som behöver läggas framöver.

Jag tror framför allt att det också är viktigt inte bara vilken partigrupp man företräder utan också att man faktiskt har med sig ambitionen och viljan att driva på arbetet för ett grönt omställningsfokus.

Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Låt mig börja med fru ordförandens egna frågor. Jag delar helt uppfattningen att man inte ska ta detta som att det är kört på något sätt, utan det är nu som det är viktigt att hålla i. Vi märker att allt fler kommer ombord och vill vara med och driva dessa frågor. Sedan är frågan om alla på riktigt orkar vara med.

När det gäller Annika Qarllssons sista fråga om årtalsstättning för klimatneutralitet är ännu inte alla med, men vi har bara den senaste veckan märkt att allt fler kommer med. Någonting håller alltså på att hända. Men det kan också vara så att en del av detta är kopplat till frågan om långtidsbudgeten. Av osäkerhetsskäl kan det vara några som vill se någon form av stöd eller kompensation för att verkligen komma med.

En gissning är att det väl är ungefär två länder kvar, där det är svårast. Men allt fler kommer med, och det är riktigt glädjande.

Fru ordförande hade också en synpunkt om att det är viktigt att vi verkligen står upp för detta med demokrati och rättsstat liksom sanktionerna mot Ryssland. När det gäller den enskilda människan tror jag att det står med i agendan att det ska vara "fair" eller något liknande. Det är väl ett tecken på att EU också förstår. Men jag tror absolut att det är lika viktigt att vi har diskussionen där som att vi har den inrikespolitiskt, så att det inte blir ett motstånd mot klimatarbetet.

Därför bör det nog vara en ton i hela EU-arbetet att vi får hjälpas åt med detta, så att det inte blir den enskilde som får stå för notan, för då kommer ett motstånd. Men gör vi det rätt kommer vi att få en rejäl folkrörelse för en klimatomställning, och det är vad vi vill ha.

Moderaternas Pål Jonson talade om detta med topplistorna. Vi är väl överens om detta med balansen och kompetensen. Jag förstår synpunkten att ordföranden bör komma från den största partigruppen. Exakt hur fördelningen kommer att se ut återstår att se. Det kan mycket väl bli så, men det kan kanske också bli en annan lösning om den partigruppen är nöjd med fördelningen och de positioner som då kommer till. När det

gäller frågan hur jag har drivit detta i partigruppen kan jag säga att det är precis så. Det har handlat om fördelning utifrån geografi, stora och små länder och jämställdhet.

Som jag har sagt tidigare – jag vet inte om det var här eller vid en återrapportering – kan man tyvärr befara att just jämställdhetskriteriet är något som bara ett litet antal bryr sig om. Det måste vi alltså stå upp för på ett riktigt sätt, för jämställdheten riskerar annars att komma i bakgrunden. Det tänker vi inte acceptera. Man hör folk som säger: Vi kan inte ha ett förslag till fem positioner där det inte finns någon kvinna med. Nej, det tycker vi verkligen inte! Det behöver inte ens sägas, faktiskt. Men det bevisar att det finns något att göra på riktigt här.

Sedan är det viktigaste som jag som statsminister gör att ha kontakt med Donald Tusk. Jag hade ett telefonsamtal med honom i går, och han talar naturligtvis med stats- och regeringschefer, Europaparlamentets företrädare och så vidare. Jag har sett som min primära uppgift att stå upp för det som vi har kommit överens om här i riksdagens EU-nämnd.

Den strategiska agendan och sociala pelaren finns där. Jag får ha respekt för uppfattningen, men den finns där och håller på att implementeras. Med respekt för rollfördelningen mellan EU och medlemsstaterna är den redan på plats.

När det gäller säkerhetsläget delar jag uppfattningarna, också när det handlar om klimat och migration. Där tror jag att det finns en samsyn om bilden av vad som behöver attackeras och göras.

Martin Kinnunen, Sverigedemokraterna, tog upp brexit och att öppna avtal. Nej, och vi har sagt det förut, det finns inte på dagordningen. Det har ju förhandlats under så lång tid, och till slut kom alla detaljer på plats. Att riva upp avtalet och öppna för något annat än det som vi har kommit överens om är helt enkelt inte aktuellt.

Samma sak med sociala pelaren. Den implementeras, och det är som det är med den.

När det gäller budgeten är det helheten som avgör, och så måste det vara. Det handlar om avgift och kompensation, eller det som i dag kallas för rabatt, samt om återflödet. Vi måste lägga in fler parametrar vad gäller vad som är det bästa för Sverige, givet alla faktorer som ingår i detta. Helheten är det viktigaste för regeringens och min del.

Annika Carlsson, Centern, tog upp frågan om beskattning. Det är inte tal om någon förändrad beskattningsrätt. Det överförs inte mer beslutanderätt. Däremot finns det ett samarbete som mer handlar om att bekämpa skatteflykt och penningtvätt. Det är frågor där vi behöver samarbeta över gränserna för att verkligen bli effektiva men utan att förändra kompetensfördelningen mellan EU och medlemsstaterna.

Det är rätt uppfattat hur vi ser på sociala pelaren, att det ska vara med bibehållet mandat mellan EU och medlemsstaterna. Den är som sagt redan på gång att införas, men med oförändrad mandatfördelning.

Jag delar uppfattningen vad gäller frågan om mänskliga rättigheter och kontakt med omvärlden. Vad jag kommer ihåg finns det en skrivning där jag tyckte mig se en ansats. Men jag har inget emot att ta upp frågan igen, för den är betydelsefull. Vi kan gå igenom och se om det är någonting som är oklart där.

Precis som Annika Carlsson säger måste vi själva stå upp för mänskliga rättigheter för att kunna vara trovärdiga. Avsikten från

regeringens sida är att så måste det vara. Vi måste agera utanför EU och stå upp för mänskliga rättigheter och rättsstaten. Det är EU:s omgivning som är viktig där.

Om det är otydligt tar jag gärna upp frågan igen.

Frågan om årtal och klimatneutralitet har jag svarat på.

När det gäller kvinnor på toppositioner tycker jag att det borde vara tre–två mellan könen. Jag tycker att allt annat är för dåligt. Det kanske också gäller att tänka lite utanför boxen när vi kommer dit. Detta är något som vi driver stenhårt. Vi kanske är de som driver det hårdast, och det tänker vi fortsätta att göra.

Anf. 8 ILONA SZATMARI WALDAU (V):

Ordförande! Tack, statsministern, för föredragningen!

Jag vill börja med att säga att jag instämmer i regeringens hållning när det gäller tillsättningen av högnivåtjänsterna. Men jag vill precis som tidigare kasta in att det inte bara handlar om fördelningen mellan könen utan också om att det är personer som driver en bra jämställdhetspolitik och även står upp för hbtq-rättigheter, aborträtt och liknande.

Jag konstaterar att det i den strategiska agendan är fina ord när det gäller miljö- och klimatarbetet, och jag är glad över dem. Det är ju inte ovanligt med fina och vackra ord i strategiska dokument, men sedan gör man inte tillräckliga insatser för att till exempel minska koldioxidutsläppen.

Jag tycker att det är bra att målet är att EU ska uppnå Parisavtalet. Jag hade varit förbryllad och arg om det inte hade varit ett mål att uppnå Parisavtalet. Men, återigen, orden ska ju följas av handling. Därför vill vi från Vänsterpartiets sida se ett kraftfullt arbete från Sveriges sida för att se till att EU:s arbete är miljömässigt hållbart men också för att Sverige ska vara ett föredöme för andra EU-stater när det gäller det nationella arbetet.

Statsministern har svarat på en del av de frågor jag hade angående detta, men jag vill ändå höra hur statsministern tror att arbetet kommer att leva upp till målsättningarna. Vi har ju långtidsbudgeten som kanske säger någonting annat, som utkastet ser ut just nu.

Jag vill också kommentera detta med flyktingpolitiken, som ingen annan har gjort särskilt mycket.

Vi har i dag en flyktingpolitik där EU betalar odemokratiska länder för att hålla flyktingar borta från våra gränser. Människor dör när de korsar Medelhavet, men ännu fler dör innan de ens har kommit till havet, till exempel i en öken. Och de som når fram hamnar i läger i tredjeland, som EU är med och betalar. Jag och Vänsterpartiet menar att det inte borde vara detta som Sveriges EU-avgift går till.

Även om det inte är föremål för helgens förhandlingar vill jag tillägga att vi menar att räddningsoperationer på Medelhavet borde utföras av EU och inte av Libyen, som behandlar flyktingar på ett omänskligt sätt.

Detta har bäring både på den strategiska agendan och på långtidsbudgeten. Vi håller inte med om inriktningen att budgeten för militarisering och gränskontroll ska öka. Vi menar att när man jobbar för en total minskning av EU-budgeten måste även området försvar och säkerhet få minskat anslag, inte högre. Jag vill anmäla en avvikande mening i den delen.

Jag vill också ställa en fråga till statsministern. Vi är ju alla överens om att vi behöver säkerhet inom våra gränser. Då blir en viktig fråga hur fördelningen inom posten gränser och säkerhet ser ut, det vill säga om vi lägger pengarna på att hålla flyktingarna borta från våra gränser eller om vi använder gränsbevakning för att se till att vi har en gränskontroll för säkerhet i våra länder. Hur ser Sverige på detta?

Sedan funderar jag lite över statsministerns svar på frågan vad statsministern menade med att den svenska avgiften hålls nere. Svaret var ju att helheten måste vara det viktigaste. Då vill jag ställa den raka frågan: Har regeringen övergett den tidigare ståndpunkten att avgiften inte ska öka, det vill säga att den ska hålla sig till 1 procent?

Anf. 9 DÉsirÉE PETHRUS (KD):

Fru ordförande! Jag vill tacka statsministern för inledningen inför toppmötet.

Vi kristdemokrater kan ställa oss bakom den inriktning som statsministern här redovisar inför toppmötet. Toppmötet ska ju lägga fast den politiska inriktningen för EU under nästa mandatperiod. De punkter som tas upp i den strategiska agendan är generella och ingenting som vi direkt har invändningar emot.

Att hålla ihop EU, att bli en global ledare, att skapa säkerhet för medborgarna, klimatsatsningar, att rättsstatens principer ska upprätthållas, att försvara frihet och demokrati är förstås frågor som vi kristdemokrater kan ställa oss bakom och tycker att EU ska arbeta med.

Detta kommer också att kräva resurser, och som statsministern sa är det inte siffersett. Där måste Sverige, som jag tidigare har tagit upp här i EU-nämnden, vara väldigt tydlig med att EU-avgiften inte ska öka. I EU-kommissionens budgetförslag, som vi hittills har fått oss till del, är tanken att Sveriges avgift ska öka med ungefär 35 procent. Det uppfattar jag att också statsministern är helt emot och kommer att arbeta emot. Jag tror att det är viktigt för att Sveriges medborgare ska fortsätta att ha en positiv inställning till EU.

I det papper som vi har fått inför långtidsbudgetdiskussionen står det att EU måste hitta alternativa inkomstkällor. Min fråga till statsministern är: Är det skatter man tänker sig, eller ser statsministern några andra frågor när det gäller inkomstsidan som diskuteras i det här papperet?

Lite längre ned står det att budgeten naturligtvis ska ta hänsyn till det brittiska utträdet, för det kommer ju att få ekonomiska konsekvenser. Vi har nu förlängt möjligheten för Storbritannien att vara kvar till den 31 oktober. Hur ska budgetarbetet kunna gå fort framåt när vi inte ens vet om Storbritannien kommer att vara kvar eller inte?

Vilka frågor tycker då Kristdemokraterna är särskilt viktiga? Det är jobb och konkurrenskraft, fler handelsavtal, att sänka regelbördan för småföretagare och att stärka välfärden i våra länder. Bland de viktigaste frågorna tror jag är att vi har jobb och välfärd, för det kommer att göra att människor ser vikten av att vi jobbar tillsammans inom EU.

Klimatfrågan är en utmaning som vi ska ta på största allvar. Där har EU en viktig roll, och där tror jag att vi är överens.

EU ska också satsa på säkerhet och skydd för EU-medborgarna, stärka yttre gränser, bekämpa cyberhot och terrorism som hotar vår frihet och vårt sätt att leva.

Vi måste också, som några varit inne på här, gemensamt arbeta för en hållbar migrationspolitik. Det är kanske en av de största utmaningarna men som inte finns med så tydligt i de här dokumenten. Det är en stor utmaning att hitta vägar framåt. Där menar jag att EU–Afrika-planen verkligen behöver involvera migrationsfrågan. Jag vet inte om statsministern kan kommentera detta. Vi behöver ju arbeta på ett strategiskt sätt inför framtiden för att hjälpa människor där på plats.

Statsministern betonar nationell kompetens när det gäller den sociala pelaren, och jag tackar för att statsministern är tydlig här. Problemet är bara att vi redan har den sociala pelaren. Vi var tidigare emot den och anmälde avvikande meningar, men det känns inte riktigt meningsfullt att ha en avvikande mening i det här läget. Vi har diskuterat EU-valet mycket, och vi har ju sett precis det som vi hade farhågor om, nämligen flera överstatliga beslut där man till exempel har börjat ingripa i nationella kompetenser när det gäller familjepolitiken.

Med detta sagt har jag alltså ingen avvikande mening när det gäller sociala pelaren, utan det är det talade ordet från statsministern här i dag som gäller.

Frågan om ledarskapet för EU:s institutioner får vi återkomma till när statsministern vet vilka kandidater som föreslås. Vi vet ju fortfarande inte vad statsministern har sagt i samtal med Donald Tusk och om han själv har föreslagit någon. Men jag antar att gruppleddningarna i EPP, S&D och ALDE avgör det här i något slags fördelning utifrån valresultatet. Det kanske inte är mer komplicerat än så. Men vi får återkomma i frågan när statsministern fått veta mer.

Anf. 10 BARBRO WESTERHOLM (L):

Fru ordförande! De här dokumenten är ju på en ganska generell nivå. Liberalerna står bakom regeringens inriktning här, och svar har vi fått på många frågor. Men jag vill ta upp att när man talar om jobb, välfärd och sociala pelare är det viktigt att hela tiden ha deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna i bakhuvudet och att man bär i minnet och har som en ryggmärksreflex de sju diskrimineringsgrunderna, så att man inte tar bort någon i det här sammanhanget.

Det som vi har tagit upp här är desinformation och hybridhot, som ju är någonting som människor är väldigt rädda för nu. Man vet inte riktigt vad det är för information man vågar lita på och vad det är som flyger runt i cyberrymden. Det som står i dokumentet är fina ord om samarbete, verktyg och utvärderingar. Men är det bara fina ord, eller finns det också konkreta resurser för att arbeta vidare på det? Om vi ska fortsätta ha tillit till vårt samhälle och till EU borde detta vara ett prioriterat område.

Det andra jag vill ta upp är det östliga partnerskapet. Vi var drivande i utvidgningen av EU och lyfte fram de fördelar som ett medlemskap innebär. Om vi ska ha bra förutsättningar för fred och stabilitet i vår världsdel bygger det på samarbete. Men då måste medlemsstaterna också se att det finns ett värde i att vara medlem. Det har kommit kritik om att vi inte riktigt har tydliggjort detta för våra östliga medlemmar. Vad har statsministern för kommentar om det?

Det tredje är något jag tog upp vid mitt förra inlägg här, nämligen försörjningen av läkemedel och andra medicintekniska produkter i och med brexit. Vi får rapporter om att det nu bara blir värre och värre på

läkemedelsområdet. Frågan är akut. Det vi i dag kan läsa om i papperena handlar mer om det långsiktiga, men jag vill aktualisera detta. Så som jag ser det hade EU behövt ett beredskapslager. Man borde ha bunkrat upp innan hela processen gick igång.

I dag ser det extra bekymmersamt ut, eftersom vi inte vet vilket slags brexit det blir. Därför är det svårt att planera det hela. Blir det ett brexit med eller utan avtal? Jag tippar att det är svårt att få fram ett nytt avtal. Om det finns något att säga om detta, nu eller senare, vore det bra.

Anf. 11 JONAS ERIKSSON (MP):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för redovisningen av den svenska positionen! Jag är väldigt glad över den.

Vi står inför enorma utmaningar vad gäller både klimatförändringarna och konsekvenserna av dem om vi inte redan nu vidtar kraftiga åtgärder, och vi behöver göra dem tillsammans. Samma sak gäller för den biologiska mångfalden, som kraftigt hotas. Arter dör sekund för sekund. Vi vill förstås också leva i en giftfri miljö och ha giftfria livsmedel. Jag är därför glad över att dessa delar finns med i den strategiska agendan.

Det räcker dock inte att den som vill minst får styra, så som det ofta blir. Det är viktigt att Sverige är aktivt och driver på för att EU håller tätpositionen. Sverige som land behöver också ligga före och visa att man kan göra det samtidigt som man har en fungerande ekonomi eller till och med tjänar på att gå före.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer har statsministern redan lyft upp. Det här är oerhört viktigt. Alla här i rummet oroas nog över de odemokratiska tendenser som finns i delar av Europa men även i resten av världen och i vårt eget land. Vi behöver driva det solidariska ansvarstagandet för flyktingar, värna asylrätten och arbeta för ett förbättrat mottagande, så som statsministern har gjort för Sveriges räkning.

Dessa delar finns med. Det är dock jätteviktigt att Sveriges regering fortsätter att driva på i dessa frågor så att vi går från strategisk plan till reell verkstad.

Anf. 12 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Låt mig börja med frågorna från Vänsterpartiet och Ilona Szatmari Waldau. Jag håller helt med om vad som sas om jämställdhet. Det är dels en representationsfråga, dels en fråga om vilken politik man driver. Kvinnors och mäns lika rättigheter i alla olika avseenden måste vi ha med oss under hela resan.

Det talades även om klimatet och om att ord måste kombineras med handling. Vi måste naturligtvis leva upp till detta i flerårsbudgeten. Ett svenskt mål är att minst 25 procent av alla kostnader är sådana som går till klimatfrämjande åtgärder. Vi vill dessutom satsa mer på innovationer för en bra klimatomställning. Detta är den svenska hållningen. Diskussionen ska påbörjas så snabbt som möjligt under det finländska ordförandeskapet så att vi får en siffersatt förhandlingsbox.

Flyktingpolitiken har vi diskuterat förut. Vi har nog helt enkelt inte riktigt samma uppfattning. Jag tycker inte att det är rätt att säga att vi betalar odemokratiska länder. Ibland brukar det hänvisas till Turkiet, men det sker ingen betalning till Turkiet som land. Vi måste dock se till att

människor som bor där ändå har det drägligt i fråga om bostäder, vatten, utbildning för barn och så vidare. Det är konkreta projekt av detta slag som stödet går till.

På samma sätt är det med Libyen. Jag inser att förhållandena är långt ifrån perfekta, men hela tiden pågår ett viktigt samarbete med UNHCR och IOM för att det ska bli så humant som möjligt. Det vore ingen framgång om man lät tusentals människor dö på Medelhavet; det måste vi undvika.

Vad gäller säkerheten återstår det att se hur fördelningen mellan de olika länderna blir. Det är detta som ska komma igång i och med långtidsbudgeten. Jag tror dock att medborgarna i medlemsstaterna ser det här som ett typiskt område för samarbete. Här ser man mervärdet för EU, nämligen att man kan ha ett samarbete för att öka tryggheten och säkerheten, oavsett om det gäller terrorism eller andra hot. Jag är övertygad om att man ser ett sådant värde, och därför kommer det att finnas med i långtidsbudgeten.

Vi har hela tiden sagt att avgiften ska hållas nere. Det förslag som kommissionen kom med och som landade på plus 35–40 procent kommer inte att bli verklighet. Det har jag sagt vid Europeiska rådets bord. Det finns inte på dagordningen. Men det finns en poäng med att se en helhet. Vad är det vi får när vi summerar allt? Avgiften är en sak. Jag tycker också att det är viktigt att se vad man eventuellt får tillbaka i form av till exempel rabatter eller andra korrektionsmekanismer.

Det viktigaste måste alltså vara att se den helhet man får i slutändan. Det är det viktigaste vi kan göra för landet, inte bara att stirra på avgiften. Men det ligger inte på dagordningen att vi ens är i närheten av det kommissionen har förslagit. Någon gång måste vi dock slutförhandla. Rimligen är resultatet och helheten det vi bör titta på och det som avgör det hela.

Även Désirée Pethrus från Kristdemokraterna undrade om inriktningen och avgiften, och det har jag redan svarat på.

Hon ställde också en fråga om alternativa inkomstkällor. Vad som har diskuterats är exempelvis avgift på plastanvändningen, försäljning av utsläppsätter och det slags inkomstförstärkningar som kan bli aktuella.

Vad gäller att ta hänsyn till UK:s utträde kommer ju den nya budgeten att gälla från och med 2021. Därför finns det tid att ta höjd för vad som sker i frågan.

EU–Afrika nämns specifikt i strategin där det sägs att man ska ”develop a comprehensive partnership with Africa”. I detta är naturligtvis både Afrikanska unionen som sådan och dess medlemsstater viktiga samarbetspartner.

Som jag uppfattade det finns det ingen avvikande uppfattning angående den sociala pelaren, givet min syn på mandatfördelningen. Den står jag för.

Vad gäller de ledare som ska tillsättas får vi återkomma om vilka det ska bli.

Slutligen ska jag besvara Barbro Westerholms frågor. Vad jag förstår står Liberalerna bakom inriktningen. Diskrimineringsgrunderna har jag ingen annan uppfattning om. De nämns ju inte här, men de är så att säga universella. Jag delar den uppfattning som togs upp om dem.

Det görs en del i fråga om cyberhot. Det står om detta i slutsatserna, och vi arbetar med frågan. Förutom i den strategiska agendan är det alltså även omskrivet i slutsatserna. Det har gjorts så flera gånger, då vi flyttar fram våra positioner och gör en gemensam attribuering, det vill säga vem gör vad. Vi agerar gemensamt, så om någon agerar mot oss agerar vi gemensamt och säger vem det är. Naturligtvis kan vi även vidta åtgärder, till exempel sanktioner. Därutöver har vi ett tekniskt skydd. Vi höjer både kunskap och teknik för att säkerställa att vi inte utsätts för sådana hot.

Vi i Sverige håller fanan högt för det östliga partnerskapet alltsedan vi var med och drev fram det. Det står vi på riktigt upp för och kommer att fortsätta göra det.

Vidare har vi frågan om läkemedelsförsörjningen. Det var en av de första frågorna. I Regeringskansliet har vi förberett för vad som händer om det blir en hård brexit. Vad är worst case? Då är självfallet läkemedelsförsörjningen ett sådant. Andra är flyg och hur personer ska kunna röra sig över gränserna. Det finns en möjlighet för Läkemedelsverket att fatta beslut som ska medge en hygglig försörjning även efter en hård brexit. Detta arbete är alltså igång.

Jonas Eriksson från Miljöpartiet tog upp frågan om klimatet. Sverige är aktivt. Det är inte bara något som står i en text. Jag tycker att vi har en bra linje genom att vi dels är föregångare för många vad gäller det inrikespolitiska och det vi gör inne i Sverige med vårt klimatramverk, handlingsplaner för det och olika åtgärder som vidtas. Dels har vi helt riktigt en ledande roll i EU och globalt. När exempelvis FN:s generalsekreterare nu har kallat till ett klimattoppmöte i september har Sverige och Indien fått ansvar för det industriella perspektivet i klimatomställningen. Det är ett bevis på att vi räknas som föregångare. Jag delar helt uppfattningen att arbetet måste ske nationellt, på EU-nivå och globalt, och överallt är Sverige med.

Vi kommer naturligtvis att fortsätta driva på för ett solidariskt ansvar för migrationspolitiken. Vi måste komma fram till en lösning. Det är Dublinförordningen som är den hårdaste knuten. Men det är bara att fortsätta att nöta på, för vi måste få en ordning i detta.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsministern för svaren. Några ledamöter runt bordet har ännu inte fått chans att säga något. Eftersom vi har tid över ger jag ordet till ytterligare frågor.

Anf. 14 BJÖRN WIECHEL (S):

Ordförande! Tack, statsministern, för ett intressant anförande med många viktiga och angelägna spörsmål!

Min fråga gäller långtidsbudgeten och handelskonflikterna i världen. Exempelvis USA:s tullar gentemot Kina får effekter för kinesisk produktion. Som en följd av det blir det en minskad efterfrågan på europeiska varor. Finns detta slags osäkerhet om eller effekter på EU:s ekonomiska tillväxt med i diskussionerna om långtidsbudgeten? Talar man om behovet av ansvar och restriktivitet i budgetarbetet utifrån detta? Jag skulle uppskatta om statsministern vill delge lite av de resonemang som sker.

Anf. 15 PÅL JONSON (M):

Jag beklagar att jag upptar tid med ännu ett inlägg, men jag kände att jag behövde klargöra något beträffande den sociala pelaren.

Diskussionen handlar inte om huruvida den sociala pelaren finns eller inte. Den är en realitet, vilket vi har tagit till oss. Frågan är om den sociala pelaren ska prioriteras i den strategiska agendan. I ljuset av att vi hade en mycket dämpad entusiasm för att införa den sociala pelaren faller det sig naturligt att vi likt den 8 maj, då vi hade det senaste samrådet med statsministern om de tio punkterna kopplade till Sibiu, också nu har en avvikande mening i detta hänseende.

Jag vill göra ett kort tillägg om långtidsbudgeten, eftersom jag inte berörde den i mitt förra anförande. EU-kommissionen har nu uppmanat rådet att intensifiera arbetet med långtidsbudgeten. Vi vet dock att det går ganska långsamt. Det finns nog en samsyn mellan oss om en restriktiv budgetlinje och att budgeten ska minska i takt med att Storbritanniens andel minskar. Vissa länder anför däremot den sociala pelaren som skäl för att öka EU:s budget.

Hur värderar statsministern förutsättningarna för att i rådet få genomslag för Sveriges linje vad gäller långtidsbudgeten?

Anf. 16 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Först ska jag säga till Socialdemokraterna och Björn Wiechel att man ju för att göra de långsiktiga prognoserna får ta med de olika scenarier som finns. Exakt vilken bedömning som har gjorts gällande hur mycket handeln eventuellt skulle gå ned eller hur mycket exporten eventuellt skulle gå ned kan jag inte säga, men budgeten bygger på en prognos – ungefär som när vi gör budget – där man tittar på hur den ekonomiska utvecklingen ser ut.

Vi har ju haft en bra tid nu, med bra tillväxt och bra ökning av sysselsättning och så vidare – den bästa på länge – men i den senaste föredragningen vi fick började dessa frågetecken naturligtvis komma upp. Vad innebär exempelvis EU:s och Kinas handelskonflikt, och hur kan det påverka? Det finns alltså med i bedömningen av hur budgeten skulle kunna se ut i slutändan.

Vad gäller det Moderaterna och Pål Jonson tog upp om den sociala pelaren förstår jag att vi helt enkelt har olika uppfattningar. Jag menar att det är bra att den sociala pelaren är där, och det finns faktiskt en stark uppställning bakom den runt om i Europa. Vi måste ha även en social dimension i detta samarbete; det är inte bara till för kapital, företag, tjänster och varor, utan enligt min uppfattning är samarbetet framför allt till för att göra det bättre för medborgarna i medlemsstaterna – exempelvis Sverige. Därför måste det till en social dimension i detta. Men vi kommer säkert att ha olika uppfattningar i den frågan även fortsättningsvis. Det får vi leva med. Jag tycker dock att det är rätt att detta finns med i agendan.

När det gäller budgeten och UK är det precis den linjen vi har drivit. Det finns like-minded-länder, som Holland med flera, som tänker på samma sätt som vi: När ett land försvinner måste utgifterna balanseras efter som stora inkomster försvinner. Sedan finns det andra länder som inte riktigt ser detta utan tycker att man nog kan lägga på lite till. Kommissionens ursprungliga förslag var som sagt att detta skulle innebära en rejäl ökning för Sverige, men där har vi väldigt tydligt sagt ifrån att det

helt enkelt inte är aktuellt. Vad summan blir i slutförhandlingarna, som kanske äger rum i slutet av året och i början av nästa år, återstår alltså att se. Linjen från svensk sida är dock väldigt klar.

Vi har alltså det goda samarbetet. Tyvärr har vi i just sådana här frågor mist en nära partner, nämligen UK som vi hade en samsyn med i den här typen av frågor. Men vi får jobba på med de andra som tycker likadant.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Jag tänkte då avsluta samrådet och sammanfatta det med att det finns stöd för regeringens ståndpunkt, med oliklydande avvikande meningar anmälda från Vänsterpartiet respektive Moderaterna och Sverigedemokraterna.

Tack så mycket för i dag, statsministern!

2018/19:40
19 juni

Innehållsförteckning

§ 1 Europeiska rådet

.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 4 PÅL JONSON (M).....	5
Anf. 5 MARTIN KINNUNEN (SD)	6
Anf. 6 ANNIKA QARLSSON (C).....	7
Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	8
Anf. 8 ILONA SZATMARI WALDAU (V).....	10
Anf. 9 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	11
Anf. 10 BARBRO WESTERHOLM (L).....	12
Anf. 11 JONAS ERIKSSON (MP)	13
Anf. 12 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	13
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 14 BJÖRN WIECHEL (S)	15
Anf. 15 PÅL JONSON (M).....	15
Anf. 16 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	16
Anf. 17 ORDFÖRANDEN.....	17